

som altsaa har Velighed til at se sig for, inden han indlader sig paa saadanne større Transaktioner, ikke løber nogen sær Fare derved, at et saadant Institut som Underpant i Løsøre bevares; thi forinden han indlader sig med den paagjældende Mand, gaar han efter min Forudsætning op i Pantekontoret og får at vide, om Manden har behæftet sit Løsøre, og er dette Tilfældet, saa siger han sig selv, at han ikke vil indlade sig med denne Mand. Men kan den ringere stillede Mand gjøre det, er det muligt for ham at tage sig i Agt for at indlade sig med den Mand, der har pantsat sit Løsøre? I saa Henseende bruges der her i Kjøbenhavn et ganske eiendommeligt Udtryk, som betegner den Virkning, som Underpant i Løsøre har. Det siges nemlig undertiden, at den Mand har „dækket sig“, der har givet Underpant i sit Løsøre, det vil sige, at han har gjort sig uangribelig for alle sine Kreditorer ved at give Pant i sit Løsøre for en større Sum, end Løsøret er værd. Det er da umuligt for hans Kreditorer at faae noget af deres Tilgodehavende hos ham. Jeg skal nævne et Exempel, som er taget ud af Livet, og som en af mine Kolleger har meddeelt mig; det viser paa en træffende Maade, hvorledes den ringe Mand kan forurettes under den nuværende Tilstand, og hvor umuligt det er for ham at sikkre sig derimod. Der var en Mand, som var kommen her til Kjøbenhavn med en lille Skibsladning Brænde, og han traf Overenskomst med en Mand her i Staden om den lille Last, som Skipperen forpligtede sig til at bringe op paa Mandens Loft. Da dette var sket, præsenterede Skipperen sin Regning paa Brændet, men dertil svarede Kjøberen, at han ikke var i Stand til at betale nu, og han bad derfor Skipperen have Taalmodighed. Denne, som forstod Handelen saaledes, at han skulde have kontant Betaling, henvendte sig til en Sagfører, og det viste sig da, at Kjøberen havde dækket sig, som man kalder det, ved Underpant i sit Løsøre. Skipperen maatte da seile uden at faae sin Betaling. Det var forgjæves at henvende sig til Politiet, thi dette gik ud fra, at Eiendomsretten var gaaet over til Kjøberen, og det var ikke muligt at komme ham til Livs ad kriminel Vej, idet det ikke

kunde siges, at det havde været hans Hensigt at besvige Skipperen for Kjøbesummen for Brændet, saa at det ikke var muligt at aktionere ham for Bedrageri. Resultatet var altsaa, at Skipperen var stilt ved sin Last, og nu vil jeg spørge, om Noget i saadanne Forhold som det, hvori den nævnte Skipper var, er i Stand til at sikkre sig i lignende Tilfælde, om den Tørvemand, som bringer sit Læs Tørv her til Kjøbenhavn og afleverer det til en Familie, der tilhyneladende sidder godt i det og har elegante Møbler, er i Stand til at sikkre sig imod Forurettelse, naar vedkommende Familie eller Mand, som han afleverer sine Tørv til, er, som man siger, dækket ved Pant i sit Løsøre. Jeg tror derfor, at naar man opstiller det som Noget, der skulde være til Glæde for den mindre vel Stillede i Samfundet, at afflasse Underpant i Løsøre, saa er efter min Overbevisning netop det Modsatte Tilfældet. I det Dieblis, der er Spørgsmaal om, hvilken Ordning af Kreditforholdene der er mest betryggende netop for den, der ikke er i Stand til at undersøge Pantebøgerne, der ikke er i Stand til at gjøre ethvert Salg afhængigt af, at han først gaar op til Herredsfogden og bestiller en Panteattest, som koster 1 Rd. 1 Mk. 13 β , og deraf ser, at den Vedkommende ikke har pantsat sit Løsøre, tror jeg rigtignok, at den onfseligste Ordning er den, at de Løsøregjenstande, som en Mand, der tilhyneladende sidder i gode Kaar, har i sit Bærg, ogsaa i Virkeligheden kunne angribes til Dækning af den Gjæld, som vedkommende Mand stifter. — Jeg skal dernæst nævne, hvad allerede en tidligere Tale har gjort opmærksom paa, at det utvivlsomt er en overmaade stor Fordel for den ringere Stillede i Samfundet, at Udlæg er begrændset og det paa en dobbelt Maade, saaledes at der, naar denne Lov er traadt i Kraft, ikke er Tale om den Art af Retsforfølgning, som man kalder at tage Klæderne fra Folk; dette vil være afskaffet, og der er endda fastsat et lille Beløb, som skal levnes Debitor udenfor det Modtørfstigste. Endvidere maa jeg betragte det som en stor Fordel, at der ikke længere skal kunne gjøres Udlæg i en Mand's Arbeidskraft, i hans tilgodehavende Løn, undtagen for enkelte For-